

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/217/2020
Identifikačné číslo spisu: 5310204505
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5310204505.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ G. N., bytom B. XXX, 2/ J. N., bytom B. XXX, 3/ W. N., bytom B. XXX, 4/ G. N., bytom B. XXX, a 5/ F. N., bytom B. XXX, všetkých zastúpených Mgr. V. W., bytom J., K. XXXX/X, proti žalovaným 1/ S. B., bytom T. Y., T. Y. XXXX, a 2/ KOOOPERATIVA poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská 55, o náhradu škody a iné, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/98/2010, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2018 sp. zn. 8Co/57/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia 1/ až 5/ majú proti žalovanej 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) ostatným rozsudkom z 22. augusta 2017 č. k. 10C/98/2010-450 konanie o žalobe pôvodnej žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ na priznanie pozostalostnej úrazovej renty voči žalovaným 1/ a 2/ zastavil (výrok I). Žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku žalobkyni 1/ sumu 10 000 eur, žalobcovi 1/ sumu 10 000 eur, žalobcovi 2/ sumu 3 000 eur, žalobcovi 3/ sumu 3 000 eur a žalobcovi 4/ sumu 3 000 eur s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného (výrok II). Vo zvyšnej časti žalobu žalobcov zamietol (výrok III). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV).

1.1. Vec právne posúdil podľa čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 853 ods. 1, § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 Smernice Rady (72/166/EH) z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, čl. 22, čl. 36 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“)

1.2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v dôsledku trestného činu žalovanej 1/ došlo k usmrteniu G. N. - dcéry žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ a sestry žalobcov 3/ - 5/. Táto skutočnosť nebola sporná, nakoľko bola preukázaná jednoznačne v trestnom konaní, v ktorom bola žalovaná 1/ právoplatne uznaná za vinnú z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona a prečinu neposkytnutia prvej pomoci podľa § 178 Trestného zákona. V dôsledku protiprávneho konania žalovanej 1/ G. N. zomrela dňa XX. V. XXXX. Predmetný zásah bol neoprávnený, protiprávny, nakoľko žalovaná 1/ pri nehode nerešpektovala ustanovenia zákona o cestnej premávke. Tým bola preukázaná jej zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostného práva rodičov ako i súrodencov, ktorí vystupujú na strane žalobcov, a to do ich práva na súkromie a rodinný život s dcérou a sestrou, ktorý zahŕňa najmä právo fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a rozvíjať vzájomné vzťahy a v ich rámci uplatňovať vlastnú osobnosť. Predpoklady pre priznanie náhrady nemateriálnej ujmy v peniazoch súd odvodil od ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže takýto zásah je svojou povahou trvalý a neodstrániteľný.

1.3. Konaním žalovanej 1/ došlo k výraznému zásahu do osobnostných práv žalobcov v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaná 2/ je v konaní pasívne vecne legitimovaná, pretože motorové vozidlo, ktorého prevádzkou bola spôsobená dopravná nehoda, bolo v čase uvedenej dopravnej nehody poistené poistením zodpovednosti za škodu uzatvoreným u žalovanej 2/. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie treba za použitia eurokonformného výkladu ustanovení § 4 ods. 1, 2, 4 a 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. považovať za škodu na zdraví v zmysle tohto zákona aj nemajetkovú ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv pozostalých obetí dopravnej nehody.

1.4. Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal súd prvej inštancie zo závažnosti vzniknutej ujmy, ako aj z okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva. Zohľadniac všetky skutočnosti relevantné z hľadiska vzniku nemajetkovej ujmy, intenzity protiprávneho zásahu a jeho dopadov na chránené osobnostné práva, ako aj okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, považoval za primerané odškodnenie vo výške po 10 000 eur v prípade rodičov, ktorí prišli v prejednávanej veci o dcéru, a 3 000 eur v prípade bratov (žalobcov 3/ až 5/) obeť dopravnej nehody. Vo zvyšku žalobu zamietol ako neopodstatnenú. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. novembra 2018 sp. zn. 8Co/57/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. potvrdil, pričom vo výrokoch I. a III. zostal rozsudok nedotknutý. Žalobcom priznal proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie je napriek nesprávnemu právnemu posúdeniu premlčania vecne správne. S použitím eurokonformného výkladu pojmov „náhrada škody, škoda na zdraví“ v ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z. z. (§ 4 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1) a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) v peňažnej forme podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z.; poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 666/2016-36 z 11. októbra 2016. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy tak podľa názoru odvolacieho súdu spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti žalovanej 2/ za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. Vzhľadom na uvedené je poisťiteľ zodpovednosti za škodu pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému na základe § 15 ods. 1 veta prvá zákona č. 381/2001 Z. z. vznikla povinnosť uhradiť škodu žalobcom. Odvolanie žalovanej 2/ v tejto časti nepovažoval preto za dôvodné.

2.2. V súvislosti s posudzovaním premlčania sa odvolací súd nestotožnil so súdom prvej inštancie v aplikovaní všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Nakoľko nárok je škodou, bolo potrebné aplikovať § 106 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia si mohli uplatniť svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovaným nasledujúcim dňom po tom, čo zomrela G. N.. Odvolací súd nepovažoval za správne, že by týmto dňom mal byť deň škodovej udalosti/dopravnej nehody, t. j. 7. jún 2009. Úmrtie podľa obžaloby v trestnom spise konštatoval lekár dňa 11. júna 2009. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol dátum 11.06.2010, aj podľa odvolacieho súdu to bolo omylom. Teda 12. jún 2009 bol prvý deň, kedy mohli nárok vo forme žaloby žalobcovia uplatniť na súde. Pri aplikácii § 106 Občianskeho zákonníka a dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, posledným dňom, ktorým by im toto právo patrilo, je tak deň 12. jún 2011, ktorý deň pripadol na nedeľu a s poukazom na § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa teda koniec lehoty posúva na najbližší pracovný deň, ktorým je pondelok 13. jún 2011. Podaním došlým súdu dňa 13. júna 2011 pôvodná žalobkyňa 1/ navrhla vstup ďalších účastníkov na jej strane a to (teraz) žalobcov 1/ až 4/, ktorí vzhľadom na pripojené prehlásenia (č. l. 82, 84, 86, 88 spisu) uvedeného dňa prejavili aj súhlas so vstupom do konania na strane (pôvodnej) žalobkyne a tým aj jej návrhmi. Z toho dôvodu bola podľa odvolacieho súdu žaloba aj pri takomto právnom posúdení podaná včas, a teda pred uplynutím premlčacej doby.

2.3. Pokiaľ ide o namietanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto podľa § 378 ods. 2 CSP konštatoval správnosť dôvodov v ňom uvedených, na ktoré v podstatných bodoch odkázal. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že sa dostatočne zaoberal a vysporiadal s výškou priznaných súm nemajetkovej ujmy jednotlivým žalobcom (rodičom a súrodencom alebohej). Adekvátne prihliadol na príbuzenské vzťahy, intenzitu a rozsah zásahu do práva na súkromie a rodinný život. V rámci úvah o výške náhrady zohľadnil súkromné a rodinné väzby, do ktorých bolo závažným spôsobom zasiahnuté, pričom následky sú trvalého charakteru, neodstrániteľné a nenapraviteľné. V rámci priznania konkrétnej sumy tomu-ktorému žalobcovi súd prvej inštancie prihliadol i na iné rozhodnutia v obdobných veciach, ktoré konkretizoval v odôvodnení svojho rozhodnutia.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu, jeho výrokom I a III, podala žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolatelka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Podľa jej názoru je rozhodovacia prax dovolacieho súdu rozdielna čo do riešenia otázky pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v obdobných sporoch, ako aj otázky, či pojem škoda podľa zákona č. 381/2001 Z. z. zahŕňa aj nemajetkovú ujmu pozostalých po obetiach dopravnej nehody. Podľa názoru dovolateľky napadnutý rozsudok tieto otázky rieši nesprávne (§ 432 ods. 1 CSP). Súdny vyvodili jej pasívnu vecnú legitímáciu z neprípustne rozširujúceho výkladu ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. Odvolací súd interpretoval ustanovenia tohto zákona spôsobom, ktorý sa prieči právnym záverom vyjadreným už skôr Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/168/2009, 3Cdo/301/2012, 8Cdo/219/2016 a 3Cdo/234/2017.

3.1. Žalovaná 2/ navrhla, aby najvyšší súd dovolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu proti nej zamietne a priznal jej náhradu trov konania.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej 2/ navrhli toto jej dovolanie ako neodôvodnené zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považujú za vecne správny. V tomto podaní zároveň dovolaciemu súdu oznámili, že pôvodná žalobkyňa 1/ G. N. zomrela XX. W. XXXX.

5. Súd prvej inštancie uznesením z 19. augusta 2020 č. k. 10C/98/2010-575, právoplatným 20. októbra 2020, rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami pôvodnej žalobkyne 1/, a to žalobcami 1/ až 4/.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

9. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

13. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

14. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

15. Žalovaná 2/ v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom riešená rozdielne.

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je relevantná právna otázka,

ktorá už bola dovolacím súdom riešená, pri jej riešení ale nedošlo k ustáleniu rozhodovacej praxe dovolacieho súdu preto, lebo jeho jednotlivé senáty naďalej zastávajú odlišné (rozdielne) právne názory, čo sa prejavuje v ich pretrvávajúcom rozdielnom rozhodovaní.

17. V danom prípade žalovaná 2/ v dovolaní zákona zodpovedajúcim spôsobom zafinovala relevantnú právnu otázku a/ či je poisťovňa pasívne vecne legitimovaná v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalým po obetiach dopravnej nehody spôsobenej poisteným vozidlom, b/ či v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. treba pod pojmom škoda rozumieť tiež nemajetkovú ujmu spôsobenú pozostalým po obetiach dopravnej nehody. Vzhľadom na to, že právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku, bolo potrebné prípustnosť jej dovolania posudzovať podľa stavu v čase jeho podania, to znamená k 6. marcu 2019.

18. Je pravdou, že najvyšší súd v uznesení sp. zn. 4Cdo/168/2009 dospel k záveru, že povinnosť poisťovne na plnenie z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa nevzťahuje na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/301/2012 založil najvyšší súd tiež (o. i.) na závere o nedostatku pasívnej legitimácie poisťovne v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. Na totožných záveroch spočívalo aj jeho rozhodnutie sp. zn. 8Cdo/219/2016, v ktorom zotrval na tom, že povinné zmluvné poistenie upravené zákonom č. 381/2001 Z. z. nekryje ujmu spôsobenú zásahom do osobnostných práv pozostalých po obeti dopravnej nehody. Na druhej strane je však tiež pravdou, že najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/1/2016 pri riešení predmetných otázok zaujal opačné právne závery. Niet pochyb, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu „bola“ v istom časovom rozmedzí rozdielna. Tento stav už však nepretrvával v čase, v ktorom žalovaná 2/ podala dovolanie.

19. V zmysle záverov rokovania občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu konaného 9. októbra 2018, ktoré vyústilo do prijatia judikátu R 61/2018, „škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obeť dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“. Závermi tohto rokovania občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu bolo dosiahnuté názorové zjednotenie dovolacích senátov v predmetnej problematike, čím zároveň došlo k ustáleniu rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Možno preto uzavrieť, že o žalovanou 2/ nastolených dovolacích otázkach „bolo“ síce senátmi dovolacieho súdu pôvodne rozhodované rozdielne, avšak v čase podania jej dovolania už neplatilo, že tieto otázky „sú“ riešené rozdielne. V neposlednom rade dovolací súd poukazuje tiež na svoje rozhodnutie z 21. októbra 2020 sp. zn. 4Cdo/8/2020 (R85/2021) v zmysle ktorého „V spore o náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení sú pasívne legitimovaní poistený škodca aj poistiteľ. Poškodený má možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu, alebo iba poistiteľa, či poisteného škodcu a poistiteľa súčasne“. Prípustnosť jej dovolania preto z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP nemožno vyvodíť. Nad rámec uvedeného najvyšší súd dodáva, že namietané nosné dovolacie dôvody posúdil odvolací súd správne a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

20. Dovolací súd v súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje na to, že žalovaná 2/ už podala dovolania vo viacerých skutkovo a právne obdobných sporoch. Z obsahu skorších rozhodnutí najvyššieho súdu (2Cdo/41/2018, 2Cdo/52/2018, 2Cdo/131/2018, 3Cdo/24/2018, 4Cdo/91/2018, 6Cdo/207/2017, 6Cdo/226/2017, 7Cdo/259/2019) mala možnosť oboznámiť sa s tým, že dovolací súd právne otázky (týkajúce sa všetkých ňou uvedených okruhov), ktoré nastolila aj v tomto prípade, posudzuje už jednotne, v súlade s právnymi závermi, na ktorých spočíva judikát R 61/2018.

21. Záverom dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ ide o rozsah dovolania žalovanej 2/ (č. l. 515 - 516 spisu), podľa jeho obsahu sa javí, že dovolateľka ho mienila podať vo väčšom rozsahu, o čom svedčí jeho členenie na body I, II a VII (dovolací návrh). Po preverení na súde prvej inštancie však bolo zistené, že dovolateľka (prostredníctvom právneho zástupcu, pozn.) podala v prejednávanej veci dovolanie elektronicky s autorizáciou práve len v tomto rozsahu dvoch listov (štyroch strán), preto bolo

v posudzovanej veci potrebné vychádzať z tohto obsahu dovolania žalovanej 2/.

22. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

23. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalovanej 2/ odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.